

Artist plastic și poet, născută la 20 decembrie 1969.

Profesor de religie la Școala Gimnazială „Luceafărul” din București. Preocupări artistice: poezia și pictura. Studii: 1984: Școala de Muzică și Arte Plastice-Bacău Secția Arte plastice. 1984-1988: Liceul „Vasile Alecsandri”, Bacău. 1984-1986- Școala Populară de și Meserii Bacău (Secția Pictură). 1994: Facultatea de Teologie Ortodoxă (MA) a Universității din București. 2007: Master în Management Educațional Universitatea din București, 2012: Master în Consilierea în managementul carierei în domeniul profesional și tehnic (COC) (Institutul Politehnic din București - Facultatea de IMST) Începând din 2012 a primit calificarea în calitate de consultant în carieră, dat de GCDF (Global Career Development Facilitator) Statele Unite ale Americii.

2011-2013: Frecventează Salonul Artelor „Boema 33” din București și cenaclul „Vama literară”, moderat de poetul Daniel Vorona. În 2017 devin membru al Societății Culturale „Anton Pann” din Râmnicu Vâlcea. În august 2017 devin membru al Cenaclului literar „Literar ing” (al scriitorilor ingineri), iar în 2018 devin membru în Uniunea Internațională a Oamenilor de Creație din Chișinău.

Publicații literare: Lumină lină (New York, SUA), Clipa (Anaheim, California, SUA), Jurnalul Bucureștiului, Singur (Târgoviște), ProLitera (Germania), Confluente Literare (București), ș.a. (George Roca, Rexlibris Media Group, Sydney, 7 ianuarie 2017), Radio Metafora (Montreal / Canada), Confluente Literare, Proiectul e-Creator, Taifas literar, revistă de scrieri și opinii literare (Constanța), Constelații diamantine, Revistă de cultură universală (Craiova), Galaktika Poetike „ATUNIS (Albania), Gazeta de Spania (un proiect jurnalistic independent, început în Zaragoza - Spania), ș.a.m.d.

(DOINA BÂRCĂ)

UMBRELE CAILOR

În noaptea acelei judecății nesăbuite,
Umbrele cailor care tropoteau
Păreau tridimensionale la lumina lunii hilare,
Ropotele lor încălzeau semicercuri stelare,
În desişul acesta ecoul se pierdea în zare.
Mă pierdusem în abisul Pădurii spânzuraților,
Un semn al durerii, a umbrelor împământenite,
A unor suflete chinuite de remuşcări zdruncinate,
De ce atâtea tristeți păzite și nemărturisite?
A unor chipuri care cândva au fost zidite, apoi zădărnice.
Din vremurile acelea de goană azi se aud doar șoapte,
Șoapte care urlă prin vântul tomnatic

A căpitanului care comandă încă o moarte.
Azi umbrele cailor leagă rănilor celor goi,
Sprijiniți de trunchiurile copacilor cu fețele moi.
Și iată am rămas doar Tu și eu, Noi amândoi,
Spre a pomeni sufletele robilor Tăi.

NU TE MAI GĂSEAM

Nu te mai găseam mamă, prin casa pustie
Iubirea ta aici, o regăsesc azi doar prin mine,
Deși ai plecat, ai plecat...
În venele mele clocotește un fluviu din tine,
Izvorăște emanația luminii din sfere celeste.
Când am sosit iar acasă, nu te mai găseam,
Dar în noaptea de freamăt te văd iar la geam,
O noapte mai deasă pierdută prin geamătul surd
A copilului născut în crivăț de fum,
Căci fum este viața!
La drum am pornit cu glasul topit,
De atâta ninsoare ce peste mine coboară,
Și mă așez la masă, cu bucatele ce au sosit
Eu am venit cu pasul grăbit, deși am obosit.
Stau și privesc printre cerurile albe,
Iar gurile lupilor mă îngheață,
Iubirea ta răzbate prin ușile sparte,
Tu m-ai privit și prin vălul necunoașterii ce s-a ivit,
O inimă caldă mă-nvăluie iarăși
Prin ceasurilor noastre răzbate atâta mister,
În zorile zilei iarăși ai pornit la praznicul din cer,
Unde dorurile pier.

STEAUA VIEȚII MELE

Lumina și setea de viață a izvorât
Încă înainte de a mă fi născut,
Chiar și când credeam totul pierdut
Peste mine steaua fără nume a apărut.
Născut ai fost Lumina lumii
Trupul Tău nesupus stricăciunii,
Ceas sortit pentru o Cruce divină,
Despică-mi inima ca la tine să vină.
Când steaua vieții mele m-a Răscumpărat,
Te-am căutat și printre lacrimi te-am aflat,
Luceafărul de Dimineață, viața-mi călăuzește,
De mii de ani lumină, iubirea Ta, ne încălzește.

TE-AȘTEPT ȘI-N ASTĂ TOAMNĂ CA SĂ VII

Cerul din toamnă mă ridică la Tine,
Și cad frunzele de atâtea suspine
Clătinând în adierea hilară,
O lumină din lumina Ta clară.
Și e toamnă din toamna de ieri,
Încărcată de atâtea veri,

În covorul cel moale am pășit
Prin atâta splendoare!
Între vis și culoare.
Ruginite, frunzele îmi cad la picioare,
Iară păsările mii au plecat călătoare
Spre un țarm de lumină mai mare.
Și te-aștept când e dorul mai tare,
Ca să vii, printre frunzele ruginii.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

Independența prin cultură